

τοῦ πλοιάρχου Ι. Δαμιανοῦ δύο κανονιοφόροι, ὑπὸ τοῦς ἀξιωματικούς Ν. Μακκῆν καὶ Κ. Μπούμπουλην, ἐκρίθη σκόπιμον νὰ ἐκβιάσουν τὰ στενὰ καὶ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν κόλπον. Πρὸς τοῦτο ἐφωδιάσθησαν ἐκάστη μὲ ἐν ταχυδόλον τῶν 10 βάλλον 20 βολὰς κατὰ λεπτόν.

Τὸ ἐπιχείρημα ἦτο δυσκολώτατον. Αἱ κανονιοφόροι ἔπρεπε νὰ διέλθουν τὰ ἀβαθῆ ὕδατα τοῦ στομίου, πλάτους διακοσίων μέτρων, καὶ ἔπειτα ἀκτὴν εἰς ἀπόστασιν πεντακοσίων μέτρων ἀπὸ τῶν τουρκικῶν πυροβολείων. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐξελέγησαν δύο κανονιοφόροι, ὥστε ἂν βυθισθῆ ἡ μία νὰ περάσῃ ἢ ἄλλη.

Τὴν νύκτα τῆς 3 πρὸς τὴν 4 Ὀκτωβρίου αἱ δύο κανονιοφόροι ἐξεκίνησαν, ἐπέρασαν ἀθορύδως τὸ στενὸν μεταξὺ Ἀκτίου καὶ τοῦ προμαχώνος τοῦ Παντοκράτορος, εἰς ἀπόστασιν μόλις 240 μέτρων ἀπὸ τὰ τουρκικὰ πυροβολεία, ἔπειτα τὸ στενὸν μεταξὺ Ἀκτίου καὶ τοῦ νέου φρουρίου τῆς Πρεβέζης, καὶ ἐπροχώρησαν εἰς τὸν κόλπον.

Τὴν τετάρτην πρωΐνῃν ὥραν τὸ κατόρθωμα εἶχε συντελεσθῆ, καὶ αἱ δύο κανονιοφόροι ἦσαν ἠγκυροβολημένοι πρὸ τῆς Βονίτσης.

Ἐπὶ ὅλης τῆς σειρᾶς τῶν τουρκικῶν φρουρίων Χαμηδιέ, Παντοκράτορος, Ἀγίου Γεωργίου, Παληοσάραγῃ, τῆς πόλεως Πρεβέζης καὶ τῆς Βρυσοῦλας ἠγρύπνουν οἱ Τούρκοι, ἐκτελοῦντες ὑπὸ ἄπλετον φῶς διάφορα συμπληρωματικὰ ἔργα, ἀποβλέποντα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀκοπωτέραν παρεμπόδισιν καὶ καταδύθισιν τῶν ἐλληρικῶν πολεμικῶν. Καὶ ὅμως δὲν κατώρθωσαν ν' ἀντιληφθῶν τὰς δύο κανονιοφόρους.

Ἐπὶ τῆς ἰδικῆς μας ἀκτῆς ἦσαν παρατεταγμένοι φρουροὶ παρακολουθοῦντες τὰς κανονιοφόρους, ἔτοιμοι νὰ τηλεγραφήσουν εἰς τὸ δπουργεῖον. Πάντες οὗτοι ἔβλεπον μὲ ἀγωνίαν προχωροῦντα τὰ δύο μικροσκοπικὰ πολεμικὰ, χρειασθέντα μίαν ὥραν καὶ ὀλίγα λεπτὰ διὰ τὸν διάπλουν τῆς ἐπικινδύνου ζώνης.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ δύο πλοῖα μας ἐφθασαν πρὸ τῆς Βονίτσης, ὀλόκληρος ὁ Ἀμβρακικὸς ἦτο πλέον ἐλληνικὸς. Ἡ «Ἀττάλεια» μὲ τὰς βενζινακάτους τῆς, ἀνακαλύψασα τὸ πρῶτὸν ἐχθρόν, ἠναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς ἕνα ἀπρόσιτον ὄρμισκον, ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν φρουρίων τῆς Πρεβέζης καὶ τῆς Βρυσοῦλας. Ἐννοεῖται ὅτι ταχέως κατελήφθη καὶ μετενωμάσθη «Νικόπολις».

Διὰ τοῦ τολμήματος τούτου ὁ κόλπος ἦτο πλέον εἰς τὴν διάθεσιν τῶν Ἑλλήνων, ἢ ἀκτοπλοῖα τῶν ἐλληνικῶν πλοίων ἐξησφαλίζετο, καὶ αἱ ἐφοδιοπομπαὶ μεταξὺ Ἄρτης - Κραθασσαρᾶ δὲν θά παρηνωχλοῦντο ἀπὸ τοῦς Τούρκους κατὰ τὴν συνέχισιν τοῦ πολέμου.

Τὸ μυστικὸν τῆς νίκης

Ἡ νίκη ἐπιτυγχάνεται ὅταν ὑπάρχῃ προηγουμένως εἰς τὴν καρδίαν τοῦ στρατιώτου. Ἡ ζωηρὰ ἐπιθυμία τῆς νίκης, ἰδοὺ τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας. Ἡ μάχη δὲν εἶνε ἀπλῶς σύγκρουσις τυφλῶν ὑλικῶν δυνάμεων. Εἶνε πάλι βουλήσεων.